

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4323201802
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bundzel
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:4323201802.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bundzela a sudcov JUDr. Róberta Foltána a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, dieťa matky C. A. D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, XXX XX a otca E. F. B., nar. X.XX.XXXX, bytom G. X, H., v konaní o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní oboch rodičov proti rozsudku Okresného súdu Levice č.k. 6P/79/2023-314 zo dňa 3. februára 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku IV. m e n í tak, že otec maloletého je p o v i n ť zaplatiť na trovách konania štátu 960,96 eur, ktoré je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Levice do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. zamietol, výrokom II. zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 24P/216/2020-139 zo dňa 10.5.2022 tak, že otec je oprávnený sa stretávať s maloletým A., narodeným X.X.XXXX:

- počas bežného kalendárneho roka v nepárnom týždni od piatka od 17,00 hod. do nedele do 18,30 hod. a v párnom týždni v utorok od 17,00 hod. do stredy do 7,30 hod., kedy maloletého otec odovzdá v školskom zariadení,

- každý rok 4.5. od 17,00 hod. do 18,30 hod.,

- v párnom roku 1.5., 8.5., 1.11., 17.11. a v nepárnom roku 1.9., 15.9., vždy v čase od 9,00 hod. do 18,30 hod., v prípade ak tieto dni nebudú sobotou alebo nedeľou.

Súčasne upravil osobitne styk otca s maloletým tak, že tento je oprávnený sa s ním stretávať:

- počas zimných školských prázdnin v párnom roku od 23.12. od 7,00 hod. do 26.12. do 18,30 hod., v nepárnom roku od 2.1. od 9,00 hod. do 6.1. do 18,30 hod. a od 27.12. od 9,00 hod. do 1.1. nasledujúceho roka do 18,30 hod.,

- počas jarných školských prázdnin každý nepárny rok od pondelka týchto prázdnin od 9,00 hod. do nasledujúcej soboty do 18,30 hod.,

- počas veľkonočných sviatkov v párnom roku od Veľkého piatku od 9,00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18,30 hod.,

- počas letných školských prázdnin každoročne od 1.7. od 9,00 hod. do 14.7. do 18,30 hod. a od 1.8. od 9,00 hod. do 14.8. do 18,30 hod.

Výrokom III. uložil obom rodičom povinnosť nahradiť trovy štátu za znalecké dokazovanie, a to každého vo výške 480,48 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom V. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil podľa ustanovení § 121 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a podľa § 26, § 36 ods. 1, § 25 ods. 2 Zákona o rodine, § 52 a § 57 CMP a vecne tým, že návrh otca na zmenu výchovného prostredia nebol dôvodný. Konštatoval, že zmenu rozhodnutia o osobnej starostlivosti maloletého dieťaťa odôvodňuje zmena pomerov spočívajúca v tom, že iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia. V predmetnej veci mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že nedošlo k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia v starostlivosti o maloletého. Nebolo preukázané otcom tvrdené zanedbávanie zdravotného stavu dieťaťa a ani bránenie otcovi v styku zo strany matky. Poukázal na to, že už zo samotného rozhodnutia č.k. 6Em/2/2023 vyplýva, že návrh otca na výkon rozhodnutia ohľadne jeho úpravy styku s maloletým bol zamietnutý ako nedôvodný, voči ktorému rozhodnutiu sa otec neodvolal. Ďalej uviedol, že rovnako nemôže byť dôvodom na zmenu zverenia nesúhlas, resp. výhrady voči správaniu sa matky alebo jej výchovným postupom. V tejto súvislosti uviedol, že obaja rodičia majú voči sebe výhrady, obaja navzájom spochybňujú svoje rodičovské kompetencie, obviňujú sa z rôznych úmyslov a nedostatkov. Konštatoval, že obaja rodičia nie sú schopní nekonfliktne, konštruktívne a vecne komunikovať o záležitostiach týkajúcich sa dieťaťa. Nie sú schopní potlačiť vlastné záujmy a uprednostniť záujmy maloletého A.. Tieto skutočnosti boli konštatované už v pôvodnom konaní o úprave styku (znalec Mgr. Zabák) a tiež v tomto konaní (znalec PhDr. Benkovič), pričom obaja znalci vyšetrovaniami oboch rodičov zistili, že ani u jedného nie je prítomnosť akejkoľvek poruchy. Taktiež nebolo zistené úmyselné manipulovanie dieťaťa proti otcovi zo strany matky a u otca nebola zistená žiadna porucha v zmysle psychopatológie. Naopak, u oboch rodičov bola zistená forma emočnej manipulácie, keď rodičia v čase keď so synom nie sú, keď ho strádaajú, je dieťa konfrontované s ich disforickým prežívaním, čo v dieťati vyvoláva emočný diskomfort a následne A. viac dbá na pocity a potreby svojich rodičov, než na svoje vlastné. Znamená to, že radšej niečo urobí/neurobí, či povie/nepovie... „len aby sa ocino nehneval ... mamina nebola smutná... aby neplakala...“. Ďalej konštatoval, že k obidvom rodičom si maloletý vybudoval silnú citovú vzťahovú väzbu, pričom samotní rodičia namiesto vzájomnej podpory pri výchove a starostlivosti na seba útočia, degradujú sa v rodičovských kompetenciách, chýba im najmä vôľa jeden druhému vyhovieť a napriek verbalizácii záujmu o blaho dieťaťa, ide im len o záujem ich vlastný. Znamená to, že rodičia svojim prístupom, správaním a nekomunikáciou nepodporujú maloletého A. k udržiavaniu rovnocenného vzťahu s druhým rodičom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a aj za súhlasného stanoviska kolízneho opatrovníka súd prvej inštancie návrh otca ako nedôvodný zamietol, pretože nebola zistená taká zmena pomerov, ktorá by zmenu rozhodnutia a zmenu stabilného výchovného prostredia dieťaťa odôvodňovala. Prvoinštančný súd sa stotožnil s rodičmi v tom, že je potrebné zmeniť, resp. upraviť rozhodnutie o úprave styku v znení ako rozhodol súd prvej inštancie. Tento bol upravený v záujme maloletého v rozsahu, ktorý súd prvej inštancie považuje za primeraný veku dieťaťa, jeho vzťahu k otcovi (ktorý je vrúcný rovnako ako k matke), školským povinnosťam, či vzdialenosti bydlísk pri zachovaní rovnocenného postavenia rodičov, či už počas vianočných sviatkov alebo prázdnin. Zdôraznil, že osobitná úprava styku počas prázdnin má prednosť pred úpravou v bežnom týždni, teda rodičia sa v danom čase riadia len touto osobitnou úpravou.

3. Pokiaľ ide o náhradu trov konania štátu za znalecké dokazovanie, tak každému z rodičov bola uložená povinnosť nahradiť trovy štátu vo výške 480,48 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Konštatoval, že znalecké dokazovanie bolo v predmetnej veci nariadené na návrh rodičov, preto súd prvej inštancie považoval za spravodlivé, aby sa obaja rodičia na týchto trovách konania štátu podieľali rovnakým dielom. O náhrade trov konania účastníkov bolo rozhodnuté s poukazom na ustanovenie § 52 CMP, keď žiadnemu z nich ich náhrada nebola priznaná.

4. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Tento v prvej časti svojho dovolania opísal celé znenie rozsudku súdu prvej inštancie, pričom v ďalšej časti tohto odvolania namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, čo vyplýva z obsahu samotného odvolania. Uviedol, že na matku maloletého podal trestné oznámenie pre podozrenie pre činu marenia výkonu úradného rozhodnutia dňa 11.9.2019, 25.5.2020, 24.4.2021, 8.1.2023 a 4.5.2023, pričom všetky boli uznesením vyšetrovateľa odmietnuté, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na

postup podľa § 197 os. 2 Trestného poriadku. Poukázal na to, že nebolo prihladené na jednotlivé okolnosti, ktoré uviedol, čím bol diskriminovaný jednak maloletý A. ako aj on ako otec z pohľadu hájenia ich najlepších záujmov. Vo svojom odvolaní ďalej uvádzal a konkretizoval stanoviská znalcov, pričom sám ako odvolateľ neuvádzal konkrétne skutočnosti, na základe ktorých považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne.

5. Proti rozsudku podala odvolanie aj matka, a to v časti, ktorou jej bola uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov štátu za vykonané znalecké dokazovanie. Poukázala na ustanovenie § 365 ods. 1 CSP, keď odvolanie možno odôvodniť tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Uviedla, že otec maloletého podáva voči nej ako matke súdne návrhy ako aj trestné oznámenia. Konštatovala, že znalecké dokazovanie v ich prípade bolo realizované už druhýkrát, prvýkrát prostredníctvom Okresného súdu Nitra (bezplatne) a druhýkrát v predmetnej veci, prostredníctvom Okresného súdu Levice. V tejto súvislosti uviedla, že neustálymi požiadavkami, sťažnosťami a nepodloženými klamstvami otec maloletého zamestnáva súdy, políciu, vyšetrovateľov, kuratelu, policajtov, lekárov ako aj úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, čím ju neustále „očierňuje.“ Ďalej poukázala na to, že znalecké dokazovanie najskôr odmietla, avšak vzhľadom na to, že jej následne bol prisľúbený šetrný prístup pri realizovaní znaleckých úkonov vo vzťahu k maloletému, tak s ním súhlasila. Nemala vedomosť, že súdny znalec bude spoplatnený a nevedela ani o výške trov znaleckého dokazovania. V tejto súvislosti poukázala na to, že je na materskej dovolenke s ročným dieťaťom, poberá iba rodičovský príspevok a prídavky na deti, a preto nemá z čoho zaplatiť pomernú časť vzniknutých trov. Poukázala na príjem otca (1.745 eur mesačne netto), ktorý žije sám, je bez záväzkov a za tohto stavu nebude pre neho výška trov znaleckého dokazovania taká zaťažujúca ako pre ňu s príjmom necelých 600 eur mesačne a so starostlivosťou o dve maloleté deti. Okrem toho otec maloletého je iniciátorom všetkých konaní, a preto by bolo spravodlivé, aby znášal aj výdavky s tým spojené.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolania proti rozsudku boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenými osobami (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolania majú zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP a § 62 CMP), preskúmal napadnutý rozsudok bez viazanosti rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP) s prihladením na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu otca nie je možné priznať úspech, pričom pokiaľ ide o odvolanie matky, tak toto odvolací súd považoval za dôvodné.

7. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bola zmena úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému A., vykonanej rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 13P/19/2018-70 zo dňa 13.3.2018, právoplatným dňa 28.3.2018, kedy bolo manželstvo rodičov maloletého A. rozvedené. Súd na čas po rozvoze manželstva zveril maloletého A. do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 200,- eur mesačne, ktorú je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc právoplatnosťou rozsudku. V tomto rozhodnutí bol upravený styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený sa s maloletým A. stretávať každý týždeň kalendárneho roka v nedeľu od 14,30 hod. do 17,00 hod. s tým, že prvých 12 stretnutí sa bude realizovať v prítomnosti matky a otec si maloleté dieťa prevezme v mieste bydliska maloletého dieťaťa a po ukončení styku maloletého na tom istom mieste matke včas a riadne odovzdá. Matka bola uložená povinnosť maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi včas odovzdať. O zmene úpravy styku otca s maloletým A. bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24P/216/2020-139 zo dňa 10.5.2022.

8. Po preskúmaní podaného odvolania zo strany otca, rozsudku súdu prvej inštancie ako aj celého konania, ktoré mu predchádzalo dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutočný stav v miere potrebnej pre rozhodnutie veci a vec správne posúdil i po právnej stránke. Súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie, v súlade s ustanovením § 191 CSP, náležite tieto dôkazy vyhodnotil, a to aj s prihladením na vykonané znalecké dokazovanie a s jeho záverom, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre zmenu vo výkone úpravy práv a povinností rodičov k maloletému sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení rozsudku vysporiadal s námietkami a argumentáciou otca maloletého, pričom otec v priebehu odvolacieho konania

neuviedol relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami ako aj s právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku (s výnimkou výroku týkajúceho sa náhrady trov konania štátu za znalecké dokazovanie), na ktorý v podrobnostiach odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Na zdôraznenie správnosti a reagujúc na odvolacie námietky otca uvádza odvolací súd nasledovné. Ako už bolo vyššie spomínané, možno jednoznačne konštatovať, že otec maloletého skutočne neuviedol relevantné dôvody, pre ktoré by mal súd korigovať posledné rozhodnutie Okresného súdu Nitra č.k. 13P/19/2018-70 zo dňa 13.3.2018, ktorým bol maloletý v rámci rozvodového konania zverený do osobnej starostlivosti matky. Je potrebné zdôrazniť, že ani zo znaleckého posudku č. 115/2024 zo dňa 4.11.2024 neboli zistené skutočnosti, na základe ktorých by bol dôvod meniť výchovné prostredie maloletého. V posudku, ktorý bol znalcom PhDr. Andrejom Benkovičom vypracovaný v rámci predmetného konania bolo konštatované, že obidvaja rodičia majú vybudovanú citovú vzťahovú väzbu s maloletým. Maloletý je pre nich vzťahovo významná osoba v ich živote. Rodičia však majú voči sebe rôzne výhrady v súvislosti so zabezpečovaním starostlivosti a výchovy maloletého, cez ktoré sa dá povedať, že sa vzájomne torpédujú, spochybňujú. Taktiež neboli zistené také významné rozdiely po osobnej stránke u rodičov, ktoré by z dlhodobého hľadiska umožňovali hodnotiť toho ktorého rodiča ako rodiča stabilnejšieho. V závere znaleckého posudku znalec konštatoval, že vzťah rodičov je narušený, nekooperatívny, obaja sa vzájomne spochybňujú v rodičovských kompetenciách, obviňujú sa z rôznych úmyslov a nedostatkov. Ďalej nie sú schopní nekonfliktne, konštruktívne a vecne komunikovať o záležitostiach týkajúcich sa maloletého. Znamená to, že nie sú schopní potlačiť vlastné záujmy a uprednostniť záujmy maloletého. Maloletý je menej autonómny v rozhodovaní sa, viac nahliada na pocity a potreby rodičov, než na svoje vlastné. Uviedol, že rodičia ako by sa nedokázali tešiť z toho, že maloletý sa cíti s nimi dobre a že si k obom vybudoval citovú vzťahovú väzbu. Miesto vzájomnej podpory pri výchove a starostlivosti o maloletého, degradujú sa v rodičovských kompetenciách, pričom sa väčšinou jedná o obsahovo síce dôležité veci, ale z hľadiska riešenia ide o banálne veci. Rodičom chýba najmä vôľa jeden druhému vyhovieť, ktorú postrádajú aj z dôvodu vzájomnej animozity. Znamená to, že rodičia svojím prístupom, správaním a komunikáciou nepodporujú maloletého k udržiavaniu rovnocenného vzťahu s druhým rodičom. Maloletý zmieňuje, že vzťah rodičov je zlý, ale vyšetrením maloletého znalec nezistil, že by sa rodičia vyjadrovali pred maloletých negatívne o druhom rodičovi.

9. Odvolací súd sa zaoberal aj námietkami matky vo vzťahu k výroku týkajúcom sa náhrady trov konania štátu za vykonané znalecké dokazovanie, pričom v tejto časti podala odvolanie iba matka a odvolací súd ho považuje za dôvodné. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nemožno považovať za spravodlivé, aby sa matka podieľala na zaplatení trov konania štátu. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že znalecké dokazovanie bolo nariadené v záujme otca maloletého (tento požadoval zmenu v osobnej starostlivosti maloletého, resp. výchovného prostredia). Okrem toho zo záverov znaleckého posudku nevyplýva, že by bol dôvod na takúto zmenu výchovného prostredia vo vzťahu k maloletému, čo znamená, že výsledok znaleckého dokazovania je v prospech matky maloletého. Sám znalec konštatuje, že neboli zistené významné rozdiely po osobnej stránke u rodičov, ktoré by z dlhodobého hľadiska umožňovali hodnotiť toho ktorého rodiča ako rodiča stabilnejšieho. Za tohto stavu je potrebné uviesť, že nie je dôvod, aby u maloletého nastala zmena výchovného prostredia. V neposlednom rade je potrebné prihliadať aj na zárobkové pomery oboch rodičov maloletého, keď matka maloletého poberá len rodičovský príspevok a rodinné prídavky v celkovej výške necelých 600 eur mesačne, pričom príjem otca v zamestnaní je vo výške 1.745 eur mesačne netto.

10. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

11. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

12. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citovú väzbu, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na

výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvoma rodičmi.

13. V prejednávanej veci išlo o návrh otca na zmenu existujúcej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému, ktorý bol na základe rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 13P/19/2018-70 zo dňa 13.3.2018 na čas po rozvedení manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jeho výživu sumou 200,- eur mesačne a súčasne bol upravený styk otca s maloletým. O ďalšej zmene úpravy styku otca s maloletým bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Nitra č.k. 24P/216/202-139 dňa 10.5.2022.

14. Ako už bolo vyššie viackrát konštatované, právny základ pre rozhodovanie v tejto veci poskytovalo súdu ustanovenie § 26 Zákona o rodine, ktoré možnosť zmeny skoršieho rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností podmieňuje zmenou pomerov. Takouto zmenou sa v zmysle záverov ustálenej rozhodovacej praxe súdov v oblasti rodinného práva rozumie len podstatná zmena okolností významných pre optimálnu úpravu tej-ktorej otázky, a to zmena zistená porovnaním okolností existujúcich v čase predchádzajúceho rozhodovania a v čase rozhodovania o zmene v novom konaní iniciovanom v tomto prípade otcom maloletého. V predmetnej veci tak súd prvej inštancie ako aj odvolací súd zistil, že v danom prípade nenastala zmena pomerov na základe ktorých by bol dôvod zmeniť posledné rozhodnutie o osobnej starostlivosti maloletého, nakoľko problém je iba v celkovej vzájomnej komunikácii medzi rodičmi.

15. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku IV. týkajúcom sa náhrady trov konania štátu zmenil tak, že túto povinnosť vo výške 960,96 eur uložil iba otcovi maloletého, ktoré je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Levice do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Podľa názoru odvolacieho súdu boli v predmetnej veci v tejto časti splnené podmienky pre zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP.

16. Vo zvyšnej časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil ako vecne správny.

17. O nároku o náhrade trov konania odvolací súd rozhodol použitím § 396 ods. 1 a 2 CSP, § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Podľa zákona č. 327/2005 Z. z. má dovolateľ právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo Centrom právnej pomoci, pokiaľ spĺňa podmienky na jej poskytnutie. Podľa § 10 ods. 1 z. č. 327/2005 Z.z. konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci sa začína podaním písomnej žiadosti v obvode ktorej má dovolateľ bydlisko, pričom územná pôsobnosť jednotlivých kancelárií je uvedená na internetovej stránke Centra právnej pomoci I.. Žiadosť sa podáva na tlačive a musí byť doložená dokladmi preukazujúcimi, že žiadateľ sa nachádza v stave materiálnej núdze. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).